

سرانجام شهرسازی به کجامه کشد

حسام الدین اسلاملو

گزارش

نمی‌کردیم. اما قرداد ما توسط کمیسیون معاملات و سازمان سیما و منظر هرساله تمدید می‌شده است. آن‌ها به ما اطمینان دادند که قراردادها هرساله بدون مزایده تمدید خواهد شد. فقط دستگاه‌های متعلق به شهرداری مزایده داشت. به همین علت و با اطمینان به شهرداری ما نیز رفتیم و دستگاه‌های جدیدی آوردیم. به پول امروز بین ۵ تا ۶ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری کردیم. حالا باید این دستگاه‌ها را به قیمت آهن‌پاره بفروشیم. برای هر دستگاه فونداسیون ریخته شده و مقدار زیادی هزینه شده است.

هر دستگاه فونداسیون مخصوص به خود را دارد که امکان گذاشتن دستگاه دیگری در آن نیست. تمام این هزینه‌ها به اعتبار حرف مسئولان شهرداری انجام شد اما حالا حرف‌شان عوض شده است. جابجایی این وسائل برای ما هزینه‌های زیادی دارد درحالی‌که دو سال تعطیل بودیم و هیچ درآمدی نداشتیم. ما حدود ۴۰ نفر هستیم. هر دستگاه نیز ۲ تا ۳ نفر اشتغالزایی داشته است. یعنی حدود ۱۲۰ نفر مشغول به کار شده بودند. اما شهرداری می‌خواهد هم سرمایه‌گذار را فراری دهد و هم این عده را بیکار کند. شهرداری دارد همه ما را نابود می‌کند. در همه شهرها از کسب و کارها به دلیل تعطیلی حمایت می‌کنند اما اینجا برعکس است. در این مدت به دلیل نبود دیوار و سیستم امنیتی، دزدها بارها به وسایل ما دستبرد زدند و هیچ‌کس نیز پاسخگو نیست. آن‌ها همچنین معترض‌اند که در دو سال گذشته با اینکه شهرسازی روباز بوده اما چوب محدودیت‌های یک بام و دوهوای کرونایی را هم خورده‌اند.

شهرسازی ایمن برای شهر

اما علی‌اکبر کریمی‌پور شهردار در گفت‌وگوی اخیرش با نشریات معترضان را به دستگاه قضایی حواله داد. او درخواست تمدید قرارداد را «کاری غیرقانونی» دانست. شهردار از نیاز به یک شهرسازی ایمن برای سیرجان حرف می‌زند. شهردار همچنین بر سر «محل فعلی شهرسازی حرف دارد و از برنامه‌ای می‌گوید که برای احداث شهرسازی جدید با مشارکت بخش خصوصی در مکانی مناسب تر در دست طراحی و اجراست. گویا کاهش مزاحمت و در نظر گرفتن حُسن همجواری

دو بهار و تابستان پی‌پی کودکانمان با حسرت، نام شهرسازی را آوردند و با اشک و آه از آن یاد کردند. در این دو سال کودکان تشنه‌تر از همیشه برای بازی دست جمعی با وسایل بازی هستند.

گرچه هنوز مشخص نیست طرفداران محدودیت‌های کرونایی پس از سه دوز واکسن هم کوتاه آمده باشند اما برای راه افتادن دوباره شهرسازی سیرجان فقط مشکل محدودیت‌ها نیست. امسال چرخ وسایل بازی در شهرسازی سیرجان برای چرخیدن دوباره با مشکل بزرگ دیگری نیز روبروست.

گفته می‌شود که مسوولین شهری می‌خواهند شهرسازی را تعطیل کند. این ادعای برخی از صاحبان وسایل بازی شهرسازی است.

گویا بهانه ایجاد مزاحمت برای همسایه‌ها است و حرف از جا به جایی احتمالی شهرسازی. گرچه چنین جا به جایی‌ئی احتمالا سال‌ها به طول بینجامد و حتا اگر چنین طرحی کارشناسی شده باشد، عقل حکم می‌کند که ابتدا شهرسازی جدید راه اندازی شود و سپس محل کنونی شهرسازی تبدیل به پارک یا هر کاربری دیگری بشود.

اما با اینکه سال‌های سال روال شهرداری مبنی بر تمدید قرارداد سالیانه بوده است امسال ناگهان شهردار فعلی مخالفت کرده و به صاحبان وسایل بازی گفته باید مزایده برگزار شود. گویا شهرداری می‌گوید تمدید قرارداد در سالیان گذشته تخلف بوده است اما حرف صاحبان وسایل بازی این است که اگر تخلف بوده، افرادی که در سالیان پیش قرارداد را تمدید می‌کرده‌اند، مسوولین وقت خدمات شهر بوده‌اند.

گویا شهرداری ذیل یکی از بندهای فرصت‌های سرمایه‌گذاری در سیرجان؛ از سرمایه‌گذاری در ساخت رستوران، فست فود و... در محل شهرسازی قدیم نام برده است! این درحالی‌ست که صاحبان وسایل بازی شهرسازی به چنین طرحی معترض‌اند و می‌گویند: روز اول ماشین و خانه خود را فروختیم و با خرید دستگاه در شهرسازی سرمایه‌گذاری کردیم. اگر روز اول می‌گفتند قراردادها شما یک سال اعتبار دارد و سال دیگر باید در مزایده شرکت کنید، شاید اصلا سرمایه‌گذاری